

HÃY ĐI VÀ LÀM NHƯ VẬY (CHÚA NHẬT XV/C)

LỜI CHÚA: Luca 10,25-37 Khi ấy, có một người thông luật hỏi thử Đức Chúa GIÊSU rằng: "Thưa Thầy, con phải làm gì để được sự sống đời đời?" Người nói với ông: "Trong Lễ luật đã chép như thế nào? Ông đọc thấy gì trong đó?" Ông trả lời: "Người hãy yêu mến Chúa là THIÊN CHÚA người hết lòng, hết linh hồn, hết sức và hết trí khôn người, và hãy thương mến anh chị em như chính mình". Đức Chúa GIÊSU nói: "Ông trả lời đúng. Hãy làm như vậy và ông sẽ được sống". Nhưng người đó muốn bào chữa mình, nên thưa cùng Đức Chúa GIÊSU rằng: "Nhưng ai là anh chị em của con?" Đức Chúa GIÊSU nói tiếp: "Một người đi từ Giêrusalem xuống Giêricô và rơi vào tay bọn cướp. Chúng bóc lột người ấy, đánh nhừ tử rồi bỏ đi, để người ấy nửa sống nửa chết. Tình cờ một tư-tế cũng đi qua đường đó, trông thấy nạn nhân, ông liền đi qua. Cũng vậy, một trợ-tế khi đi đến đó, trông thấy nạn nhân, cũng đi qua. Nhưng một người xứ Samaria đi đường đến gần người ấy, trông thấy và động lòng thương. Người đó lại gần,

băng bó những vết thương, xức dầu và rượu, rồi đỡ nạn nhân lên lừa mình, đưa về quán trọ săn sóc. Hôm sau, lấy ra hai quan tiền, trao cho chủ quán và bảo rằng: 'Ông hãy săn sóc người ấy và ngoài ra, còn tốn phí hơn bao nhiêu, khi trở về, tôi sẽ trả lại ông'. Theo ông nghĩ, ai trong ba người đó là anh em của người bị rơi vào tay bọn cướp?" Người thông luật trả lời: "Kẻ đã tỏ lòng thương xót người ấy". Và Đức Chúa GIÊSU bảo ông: "Ông cũng hãy đi và làm như vậy".

SUY NIỆM

Nghĩa cử của người xứ Samaria quả là tấm gương tuyệt hảo. "Động lòng thương" là tình cảm cao quý đầu tiên. Ông trông thấy một người bị nạn, bơ vơ trên đường vắng. Ông tức khắc ra tay cứu giúp. Ông không mảy may tính toán. Ông không do dự một giây. Ông không tự hỏi: "Nếu chẳng may hành động từ bi sẽ mang đến hậu quả đáng tiếc thì sao? Ách giữa đàng, sao lại đại dốt mang vào cổ?" Không, người xứ Samaria nhân hậu không thoáng chút tư tưởng so đo hơn thiệt. Tuyệt đối không. Kể cả các chi phí. Ông nói với chủ quán: "Ông hãy săn sóc người ấy và ngoài ra, còn tốn phí hơn bao nhiêu, khi trở về, tôi sẽ trả lại ông".

Hành động bác ái đúng nghĩa là như thế. Cử chỉ hào hiệp chân chính là như vậy. Tục ngữ Việt Nam có câu: "Thương người như thể thương thân". Yêu tha nhân như yêu chính mình. Đó là cán cân quân bình lý tưởng nhất. Vượt cao hơn, lòng thương người là thước đo tình yêu THIÊN CHÚA. Thánh Gioan tông đồ viết: "Chúng ta đừng yêu thương nơi đầu môi chót lưỡi, nhưng phải yêu thương cách chân thật và bằng việc làm .. Nếu ai nói: 'Tôi yêu mến THIÊN CHÚA' mà lại ghét anh chị em mình, người ấy là kẻ nói dối. Vì

ai không yêu thương người anh chị em mà họ trông thấy, thì không thể yêu mến THIÊN CHÚA mà họ không trông thấy” (1Gioan 3,18/4,20).

Ngày 17-3-2001, hãng thông tấn Pháp AFP truyền đi bản tin ngắn. Một thanh niên Phi Châu người Sierra-Leone bị một nhóm cực-hữu tân đức quốc xã hành hung trước nhà ga Wuppertal bên Đông Đức. Lý do chỉ vì anh dám nói chuyện với một thiếu nữ da trắng. Người thanh niên Phi Châu cố gắng thoát vòng vây của nhóm côn đồ và đâm đầu chạy trốn. Nhưng bọn này gồm 8 tên rượt theo. Khi họ vừa đuổi kịp chàng trai da đen thì tức khắc cùng lúc ấy, một đôi vợ chồng Đức liền xông tới để bảo vệ người thanh niên Phi Châu. Bọn cực-hữu vội nhả ”miếng mồi” và cao bay xa chạy. Nhiều người Đức khác cũng dừng xe và xuống khỏi xe để tiếp tay với đôi vợ chồng kia. Họ rượt theo và

chộp được mấy tên tân đức quốc xã. Sau đó, các nhân viên cảnh sát ập tới.

Cảnh sát Đức hết lời ca ngợi thái độ dũng cảm của đôi vợ chồng mau mắn bảo vệ một kẻ cô thế cô thân, là khách ngoại kiều cư ngụ trên một đất nước xa lạ.

Cử chỉ cao thượng của đôi vợ chồng Đức, khuôn rập với tấm gương bác ái của người xứ Samaria nhân hậu. Và mỗi tín hữu Công Giáo cũng như mọi người thiện tâm như nghe lời Đức Chúa GIÊSU KITÔ âu yếm dặn dò: ***”Con hãy đi và làm như vậy!”***

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt